

med visse ændringer, herunder navnlig den ændring, at anvendelsesområdet blev udvidet til også at omfattet transport af våben mv. på udenlandske skibe, hvis danske personer/selskaber har en bestemmende indflydelse over skibet eller luftfartøjet, eller helt eller delvis lejer transportkapacitet for at transportere våben mv. på skibet eller luftfartøjet. I øvrigt foreslog man en ændret formulering af bestemmelsen om straf for uagtsomme handlinger, så formuleringen om at »lasten på grund af ganske særlige omstændigheder burde have været undersøgt« blev ændret til »særlige omstændigheder burde have givet anledning til mistanke om, at lasten indeholdt våben og krigsmateriel omfattet af loven.« Forslaget blev forkastet ved Folketingets 3. behandling den 2. juni 1989.

Den 11. april 1991 blev lovforslaget (L 164) fremsat på ny i uændret form af 6 folketingsmedlemmer fra henholdsvis Socialdemokratiet, og Socialistisk Folkeparti. Forslaget faldt bort ved folketingssamlingens slutning.

Keld Albrechtsen (EL) og Helge Bo Jensen (EL) fremsatte den 24. april 2001 forslag til folketingsbeslutning (B 192) om forbud mod våbentransporter<DOCUMENT_START>. Det fremgik af bemærkningerne til forslaget, at forslaget var en revideret genfremsættelse af forslag til folketingsbeslutning nr. B 80 fra 1987. Forslaget faldt bort ved folketingssamlingens slutning.

Den 11. marts 2003 fremsatte Søren Søndergaard (EL) og Line Barfod (EL) beslutningsforslag nr. B 107, som var en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 192 fra 2001. Forslaget faldt bort ved folketingssamlingens slutning.

6. Udenlandsk ret

6.1. Regulering af våbentransport i andre EU- og NATO-lande

Arbejdsgruppen har indhentet oplysninger om retstilstanden vedrørende transport og formidling af våben i EU-landene samt Norge, Canada og USA via de danske ambassader i de respektive lande.

Finland, Frankrig, Grækenland, Holland, Irland, Italien, Luxembourg, Norge, Portugal, Spanien, Storbritannien, Sverige, Østrig, Canada og USA har efter det for arbejdsgruppen oplyste ingen generel regulering af transport af våben mellem tredjelande, herunder intet krav om indhentelse af transporttilladelse. Mulighe-

den i disse lande for at forbyde transport af våben til lande, som er omfattet af en international embargo, varierer.

Eksempelvis har **Irland** oplyst, at kun fysisk transport i form af eksport fra Irland kan forbydes, hvilket man erkender efterlader 'huller' i den irske lovgivning. Man har påbegyndt en revision af lovgivningen.

Norge har vedrørende våbenembargoer, som er bindende vedtaget af FN's Sikkerhedsråd, oplyst, at der bliver udarbejdet og vedtaget en særlig norsk sekundær lov med samme indhold som disse embargoer. Indeholder vedkommende embargo ikke kun forbud mod handel/eksport, men også mod transport, må dette forbud dermed antages også at blive implementeret i norsk ret. Denne ordning svarer til den nuværende danske med hjemmel til udstedelse af anordninger til gennemførelse af FN-embargoer.

Canada har oplyst, at man har lovhjemmel til administrativt at iværksætte våbenembargoer vedtaget i FN eller andre internationale fora samt til at nedlægge forbud mod transport af våben til det pågældende land, herunder fra et tredjeland, samt mulighed for at pålægge straf for overtrædelse heraf.

Som et sidste eksempel kan det oplyses, at man i **Storbritannien** med hjemmel i The Export Control Act fra 2002, afsnit 4 ('Trade controls') har udarbejdet udkast til »The [Embargoed Destination] (Sanctions) Order xxxx«, som har været i høring og forventes at træde i kraft ultimo 2003.

»The [Embargoed Destination] (Sanctions) Order xxxx« er et eksempel på de bekendtgørelser, som agtes udstedt vedrørende lande, som omfattes af en EU-, OSCE-, ikke-bindende FN- eller national embargo (bindende FN-embargoer vil fortsat blive implementeret under the United Nations Act 1946).

I henhold til udkastet er det forbudt direkte eller indirekte

- at sælge eller levere ('supply or deliver'),
- at indgå aftale om at sælge eller levere, eller
- at foretage sig nogen handling, som er beregnet på at fremme salg eller levering af de i bekendtgørelsen oplyste varer til nogen person eller noget sted i det embargobelagte land, medmindre ministeren har givet tilladelse hertil.

Forbuddet gælder efter udkastet enhver handling foretaget i Storbritannien og handlinger